

Houdini

Zijn alle voetbaltrainers obsessionele zeuren? Er loopt alvast maar één voetbaltrainer in eerste klasse momenteel echt gelukkig en die kwam dan ook maandag blij gezind naar *Extra Time* om een dik uur te lachen en te grollen: dat was Francky Dury van Zulte Waregem.

Zijn ploeg heet het best voetballende team van eerste klasse te zijn. Daar zullen Michel Preud'homme en Hein Vanhaezebrouck, die met 3-0 van Zulte Waregem won, het alvast niet mee eens zijn, maar die zijn het zelden eens met Dury. De reden is mij vreemd. (Enfin, niet echt, maar het colloque singulier heeft ook bestaansrecht.) Wellicht is ook Peter Maes van Genk, die Dury ook met 1-0 klopte, het daar niet mee eens.

Een beetje gelijk hebben ze natuurlijk wel: Zulte Waregem is de herfstkampioen en heeft de meeste punten, maar de best voetballende ploeg moet vooral op zijn best voetballen vanaf maart, en liefst ook nog in april en helemaal in mei. Elke week is er wel een best voetballende ploeg van het moment en de best voetballende ploeg moet vooral topwedstrijden winnen op het best mogelijke moment en dat is in de play-offs.

Maar dit stukje ging over zeurende trainers en dan hebben we er al twee opgenoemd. Michel Preud'homme was deze week pissed omdat een respectabel voetbaljournalist had durven verwijzen naar het parcours van AA Gent vorig jaar in de Champions League: gedurfd aanvallen, scoren, winnen en tweede ronde halen. "Ik ben Gent niet", beet Michel de journalist toe.

Hij bedoelde "ik ben Hein niet" want ook tussen Preud'homme en Vanhaezebrouck botert het niet te best. Ik zou niet weten hoe dat komt, maar toen het van de week op de radio ging over slechte werkrelaties als oorzaak voor een burn-out had ik plotsklaps te doen met trainers die overal vijanden zien en zeuren en kankeren en overal complotten vermoeden.

Vanhaezebrouck was trouwens ook pissed, maar dan op zijn manier. Donderdag nog in de krant over de scouting bij Gent die er maar niet in slaagt om een speler aan te brengen die vanaf zijn komst een meerwaarde is. Zo kon zijn discours tenminste worden samengevat. Hij gaf als voorbeeld dat er zelfs ooit een speler was gepasseerd die in zijn eerste interview zei dat hij eigenlijk geen boodschap had aan voetbal. Die (dure) speler heeft hij zelden opgesteld en snel weer verkocht. Dat was Erik Johansson en die speelt nu voor Kopenhagen, dat over twee weken naar Club Brugge komt in het kader van de Champions League. Hij speelde al 25 wedstrijden voor dat team, wat laat vermoeden dat zijn desinteresse in voetbal eerder een gimmick was. Gisteren vermoedde Vanhaezebrouck dat Braga in de slag was met Sjachtar Donetsk.

En dan is er René Weiler, die – bij het tikken van dit stukje – nog steeds coach van Anderlecht is en die de bijnaam de Houdini van Neerpede verdient, als hij het uitzingt tot het eind van het seizoen. Zelden heeft een zeurende, piekerende trainer zichzelf zo in nesten gewerkt als deze op het eerste gezicht erg minzame Zwitser. Weiler was ook pissed, vorig week nog, toen hij de helft van zijn kern de mantel uitveegde: die kan het niet, die is te traag, die wil het niet, die verstaat het niet.

René Weiler is een jonge trainer en dat merk je aan zijn onfunctioneel gezeur. Het is niet slim om in het openbaar je spelersgroep af te vallen, want dan valt de spelersgroep bij de eerste keer dat het tegenzit jou ook af, en zonder pardon ook in het openbaar. Precies wat gebeurde na het verlies in Waregem: de spelers zegden hoe ze hadden willen voetballen en voegden er langs de neus aan toe dat de trainer het anders had gewild, waarna ze toch hun goesting hadden willen doen.

Onbegrijpelijk, vond Weiler het, hoe interne discussies uit de kleedkamer hun weg naar de krantenredacties hadden gevonden. Kan iemand René Weiler het nummer van Trond Sollied geven met de raad hem eens te bellen? Sollied had al vijftien jaar geleden een klare kijk op de werkrelaties van de trainer. 1. Je hebt alleen maar vijanden. 2. Trainer-schap is één lang gevecht. 3. De trainer en de spelers zijn gedoemd tot een machtsstrijd.

Zelden heeft een coach zich zo in nesten gewerkt als René Weiler. Hij verdient de bijnaam Houdini van Neerpede als hij het uitzingt tot het eind van het seizoen

► René Weiler uitte felle kritiek op de spelers van Anderlecht. Niet verstandig.

© PHOTO NEWS

